

Z P R A V O D A J I

*pro bohdanečskou farnost - Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice, Kotoučov,
Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice, Michalovice,
Hostkovice a Hlohov*

Prosinec 2011

neprodejné

předvánoční

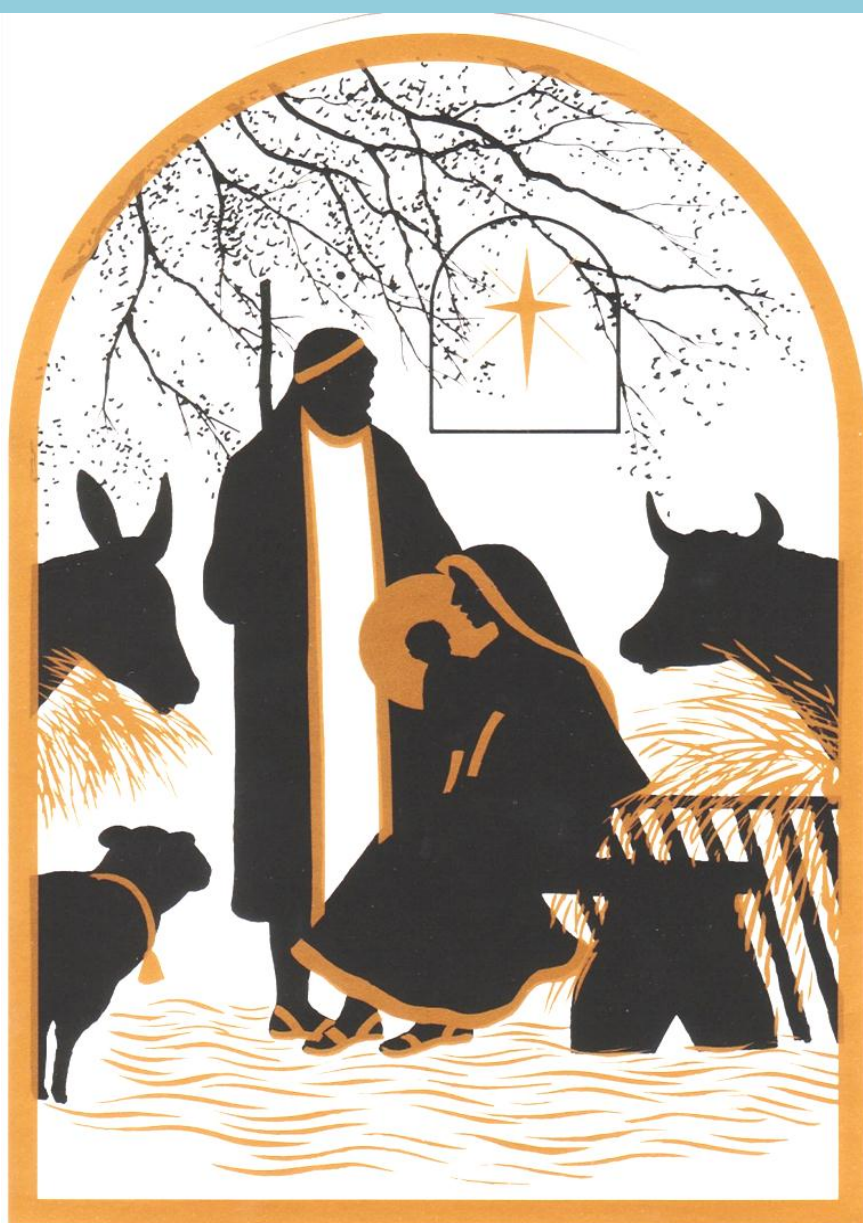
informace farnosti Bohdaneč

12. číslo

3. ročník

TASICE – sklárna, skanzen z roku 1796

*Když slovo tichne v dětském úžase
a na kolenou jdeš ke kráse,
když blízké srdcem dotýká se
v bláznivé něze, aby nezranilo,
když dáno je ti slyšet
z hlubin andělskou píseň
a kolem sebe pokojné bílo
a v tobě, v tobě
co lidsky nelze vypovědět.
František Trtílek, (D)otazníky.*

Milí farníci

Zdravím vás všechny na konci roku, který jakoby začal před nedávnem a za několik hodin spadne do minulosti k letům předešlým. Jak bychom jej mohli hodnotit? Pro někoho úspěšný, nebo ztracený, špatný, dobrý, nebo průměrný... Hodnotíme hlavně skrze náš osobní pohled. Také v naší farnosti se stalo plno věcí, událostí akcí, ale také běžných záležitostí, bez kterých bychom se nemohli o svátcích a o nedělích scházet v našich kostelích.

Za všemi je vidět snaha každého, kdo se jakkoli přičinil a měl zájem pomoci. Rád bych tedy všem poděkoval a popřál požehnané Vánoce v kruhu rodin, prožité především duchovně a Nový rok pro nás všechny stejně dobrý, jako ten, se kterým se za pár dnů rozloučíme, s neustálou Boží přízní na každém kroku.

To vám v modlitbě vyprošuje *P. Antonín Pavlas*.

Příspěvek Th et Ph Mgr. Karla Pompeho, emeritního profesora

OKÉNKO DO DUŠE „...To čiňte na mou památku!“

Opět se přiblížil advent – a s ním nový počátek dalšího církevního roku; tentokrát cyklus B nedělních perikop, v nichž budeme slýchat o nedělích evangelia sv. Marka.

Jeden z mých vzácných pedagogů Th FUK je nazval „stručnými dopisy, jako když voják píše mamince domů...“. Ano je krásné srovnávat Matouše, Marka, Lukáše i Jana – ale mně, v této chvíli o to nejde!

Vzpomínám na cesty s maminkou na roráty, na dopisy psané Ježíškovi – s přáními malých i větších dárků. Ano i ty písně si pamatuji a hraji ještě dnes. A co potom Štědrý den a večer, zakončený půlnoční mší svatou?!

Tak Ježíš Kristus, v betlémském chlévě započíná svou úlohu člověka. Přesněji – Bohočlověka! Jde a učí! Vysvětluje, uzdravuje, koná zázraky! Až do svého nanebevstoupení. A co potom?

Nezanechává ani apoštoly, ani nás bezprizorními. Do svého konečného příchodu nám odkazuje SVÁTOSTI!

Pro všech 7 svátostí nacházíme Jeho ustanovení v Písmu svatém! (snad někdy v jiném čísle Zpravodaje). Ta krása od křtu až po svátost manželství nás nenechává na pochybách, že ON je s námi.

Až budeme zpívat v tom poměrně krátkém čase tu nejmilejší píseň „Narodil se Kristus Pán“, vzpomeňme na dětství, na rodiče i prarodiče, na kněze, jež nás provázeli naším životem, na vzácného Otce Antonína – prosme, ale i děkujme – „člověk jest vykoupen, radujme se!“

Váš Karel Pompe

Svatá Anežka Česká (13.listopadu)

Připomínáme si 800 let narození jedné z našich světic sv. Anežky České a proto na ní nesmíme zapomenout v našem vyprávění o svatých.

Svatá Anežka Česká se narodila 1205 – 1211, na svátek sv. Anežky Římské a dostala **po** ní jméno. Sv. Anežka Česká se narodila jako česká princezna, nejmladší dcera českého krále Přemysla Otakara I. a královny Konstancie Uherské. Patřila k nejvýznamnějším představitelkám panovnické dynastie Přemyslovců. Působila jako řeholnice, ale byla také výraznou osobností politického, kulturního a společenského života. Od svého dětství do dospělosti třikrát odmítla stav manželský.

Prošla výchovou v klášteře panen cisterciáckých v Třebnici u Vratislavi a v Doksanech. Roku 1234 vznikla v Praze nemocnice sv. Františka, která sídlila na Poříčí. Anežka správu přenechala bratrstvu, z něhož se později vyvinul český řád křižovníků s červenou hvězdou, a sama nechala postavit dva nové kláštery, jeden pro františkánské Menší bratry a druhý pro klarisky.

Její klášter na pravém břehu Vltavy, kde byla představenou, se stal místem Anežčina téměř padesátiletého působení. Královská původ určil zároveň politické poslání. Tišila rozbroje, byla moudrou rádkyní svému bratrovi, králi Václavu I., a později i svému synovci Přemyslu Otakaru II., který zahynul v bitvě na Moravském poli. Sv. Anežka byla vážená v celé františkánské řeholi. Sv. Klára ji poslala darem plátěný pás, kříž, dřevěný kolík a hliněnou misku.

Anežka Česká zemřela 2.března 1282 ve věku 71 let a byla pochována v kapli Panny Marie ve svém klášteře. Klášter měl později pohnuté osudy a její ostatky se ztratily. Po dlouhé věky nebylo možné kanonizovat někoho bez existence jeho ostatků. Toto pravidlo přerušil papež Jan Pavel II.. 12.listopadu 1989 byla svatořečena.

Bohunka Laudátová

MINISERIÁL o našich kostelích, kaplích, kapličkách, křížkách a význačných místech: Část jedenáctá *TASICĚ*

„Továrna na sklo, která uprostřed lesů, kvůli lehčímu odprodeji a odbytu dříví do bývalé ledečské vrchnosti „ústavu šlechticů na Hradčanech v Praze“ v roce 1796 vystavena a sice nejen továrna a potřebná továrnická stavení, nýbrž i obydlí pro p. školmistra a všechny potřeby dělníků, takže povstalo okolo té sklatovárny 12 domovních čísel, které k místní obci Třebetínské do obecního svazku přináležejí, ale dítky z Tasic ku škole obce Bělské přičítány jsou, čítá nyní továrna tato 122 katolických obyvatelů. Zde u Tasic na cestě přes hráz Tasického rybníka ku Třebětínu vedoucí na kraji lesa jest od bývalého školmistra p. Hoffmana roku 1828 postaven dřevěný kříž a na něm na plechu vyobrazen P. Kristus a k udržování tohoto kříže jest od toho samého dobrodince založena fundace.“

Ze zápisu z kroniky je zřejmé, že tradice sklářské huťě sahá hluboko do minulosti. Já snad jenom dodám, že továrna několikrát změnila svého majitele. Historii má sklárna pestrou a proto se zastavím jen u zajímavostí. Jedna pověst praví, že když skelmistři hledali místo, kde továrna bude postavena, tak právě u rybníka jeden řekl německy: „Da sitz“. Později toto lidé počestili a osada se začala nazývat Tasic. Je to však oprava jenom pověst, protože první písemný doklad o tomto místě pochází z konce 16. století, kdy se píše o zdejších lese a vrchu zvaném Tasic. V roce 1821 si huť pronajal p. Hoffman. V té době se přestavovala na výrobu bílého skla. Vyráběly se zde například i originální lustry do paláců v Indii. Jeden takový lustr je zachován i v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči. Zajímavá částka je i cena vystavění nové pece před první světovou válkou. Tehdy za postavení dali 5000 Kč. Výroba se v Tasicích několikrát změnila, výrobky se vyvážely do celého světa. V roce 1991 se poprvé užívá název „Huť Jakub“ podle hlavního hrdiny seriálu „Synové a dcery Jakuba skláře“, který se zde natáčel. O rok dřív byla sklárna prohlášena za technickou památku chráněnou státem. Dnes je zde muzeum a prodejna.

ROZHOVOR....

Jsme velmi rádi, že naši žádost o rozhovor, při své návštěvě Bohdanče, neodmítl náš bývalý pastýř a v současné době generální vikář a papežský prelát

Mons. Mgr. JOSEF SOCHA:

Můžete nám, prosím, říct něco o sobě, kde jste působil...?

Jsem už třicet let knězem. V roce 1973 mě představení diecéze jako kaplana poslali do Kutné Hory. Čtyři roky kaplanské služby v tomto památném městě mě připravily k vedení duchovní správy v Kácově nad Sázavou. V roce 1982 po smrti P. Pavlíčka jsem nastoupil do Zbraslavic. Nebyl jsem v tomto kraji dlouho, pouze 3 léta. Od roku 1985 působím v Hradci Králové, nejprve jako archivář biskupské konzistoře a duchovní správce kostela Panny Marie a po roce 1990 jsem se stal sekretářem pana biskupa Otčenáška. Po příchodu pana biskupa Dominika Duky jsem byl jmenován jeho generálním vikářem.

Můžete nám přiblížit Vaše současné působíště?

Generální vikář je zástupce biskupa. V jeho nepřítomnosti podepisuje důležité listiny a je biskupovi pravou rukou k výkonu jeho pastýřské služby. Odpovědnost tohoto úřadu je velká, ale má i své radosti. Když Bůh člověku svěří nějaký úkol, nenechá ho bez pomoci.

Kolik máte sourozenců, co dělají, co vaše rodiče, můžete nám říct něco o nich?

Dětství jsem prožíval se svými třemi sourozenci v Předhradí, nedaleko Skutče v okrese Chrudim. Rodiče zemřeli před pěti lety krátce po sobě. Tatínek byl obuvník – švec a maminka pracovala nejprve v domácnosti a potom na státním statku. Oba nám dětem vytvářeli skromné, ale dostačující hmotné zázemí. Šlo jim především o to předat nám bohatství křesťanské víry. To dělali víc životem, než slovy. Právě od nich jsme se naučili prožívat krásu církevního roku, modlitbě a životu z víry.

Máte nějakou hezkou vzpomínku na dětství?

Vzpomínek je hodně, někdy jedna překrývá druhou. Rád se vracím k událostem, které mě zasvěcovaly do tajemství života. U nás doma bylo vše prožíváno ve vztahu s kostelem. Právě toto spojení dávalo mému životu zdravý rytmus a pomáhalo překonávat obtíže dětství a vstupu do života. Celé dětství bylo jedinou událostí, na niž rád vzpomínám.

Čím jste chtěl být jako malý?

Dětská fantazie je veliká. U mě se vše začalo záhy odvíjet kolem hudby, a tak jsem si přál hrát v nějakém orchestru. To se mi splnilo. Po studiu na konzervatoři jsem začal hrát v Moravské filharmonii v Olomouci na housle. Bůh však měl se mnou ještě jiné plány.

Jste vedený ve víře od dětství, nebo jste konvertita?

Jak už bylo řečeno, vyrůstal jsem v křesťanské rodině. I když jsem také prodělával v určitých fázích života konverze v tom smyslu, že jsem začal mít větší zájem o Boží pravdy, život s církví a radost z křesťanské odpovědnosti

Co bylo hlavním impulsem pro Vaše rozhodnutí stát se knězem?

Povolání ke kněžství přišlo dost nečekaně. Živil jsem se hudbou a pomýšlel na založení rodiny. Úmysl stát se knězem se zrodil zčistajasna jako velký, ale milý přelom v mém životě. Chvíli jsem této Boží iniciativě odolával, ale Bůh zvítězil.

Říká se, že kněz, než se dá na kněžskou službu, by měl být zamilovaný. Jaký je Váš názor, Vaše zkušenost?

Myslím si, že ke kněžství se nemusí jít přes zamilovanost. Bůh u někoho vzbudí už v dětství povolání stát se knězem, takže ani nezbyvá času na nějakou známost. Protože, jak jsem se už zmínil, jsem pomýšlel na založení rodiny, hledal jsem i já vhodnou dívku pro společný život v rodině. A to je přece se zamilovaností spojené.

Otázka celibátu-skandály z poslední doby-ano nebo ne?

Celibát je dar, který dostává ten, kdo v katolické církvi přijme povolání ke kněžství. Jsem o tom přesvědčen stále víc. To co muž nebo žena v manželství dávají svému partnerovi, to nabízí Bohu kněz. To, že jsou případy, kdy kněz i posvěcený ze služby Bohu odejde, to je vždy důsledek zanedbání kněžských povinností. Je to způsobeno ochabnutím vztahu k Bohu. Podobně je tomu i v manželství. I tam může dojít k výprodeji velkých hodnot lásky, věrnosti i úcty.

Na které místo svého kněžského působení rád (nejraději) vzpomínáte a jak vzpomínáte na působení v Bohdanči?

Každé moje působiště ve farnosti mi přirostlo k srdci. Samozřejmě, že vždy chvíli trvalo, než jsem si zvykl. Pomáhalo mi vždy to, že tam kam mě poslal Bůh skrze mé představené, je můj domov. Každá farnost má svá specifika. Všude jsem se něco přiučil. Těžko se dá říci, kde bylo lépe a kde hůř. Lidé jsou všude, všude se musí kněz snažit, aby zůstal věrný svému poslání. Na všechna působiště vzpomínám rád.

Odluka církvi od státu, myslíte, že se církve mohou uživit – udržet. Jaký názor máte na sponzoring?

Jsme před důležitými jednáními mezi církví a státem. Nikdo zatím neví přesně, jaký model nakonec z těchto jednání pro další život církve vzejde. Stát by se s církvemi chtěl i nechtěl vyrovnat. Co to přinese, pokud nám bude vrácen majetek, z toho mám velkou obavu. Dojde-li k nápravě některých křivd 50. let, budeme se muset hodně učit s tím vším moudře hospodařit. Osobně se obávám varianty, která se připravuje, tj. částečné finanční odškodnění a návrat některého majetku - pole a lesy.

Čtete papežské encykliky?

Učitelství úřad církve reprezentovaný papežem a sborem biskupů nás uvádí do problematiky života současnosti a to tím, že se vyjadřuje k velkým otázkám, které hýbou světem. Papežské okružní listy – encykliky mají velký význam pro život církve a celého lidstva. Neseznámit se s tím, jak se k problémům naší doby vyjadřuje ústy papeže církev, je zavádějící. Nejde jen o to si encykliku přečíst. Je třeba aspoň ty nejaktuálnější z nich prostudovat. Člověk v nich najde mnoho odpovědí i na svůj osobní život. Je pravda, že jsou obsahově náročné, ale při dobré vůli jsou velkou pomocí pro nás pro všechny. Ne každou encykliku jsem prostudoval důkladně, ale vím o každé a k jejich obsahu se vracím při svých pastoračních aktivitách. Mám všechny po ruce.

Jak často jdete na mši svatou s nadějí na setkání s Pánem? (A jak často ze setrvačnosti?)

Každá mše svatá má jinou atmosféru, i když je stále tatáž. Každý kněz se na její slavení má připravovat modlitbou, ztišením a přemýšlením, co bude od ambonu kázat. Protože sloužení mše svaté je vrcholné tajemství církve a naší víry, sluší se, aby každý kdo jí předsedá se na ni těšil a prožíval ji jak nejlépe umí. Stává se, že nejsem vždy tak optimálně soustředěný, jak si mše svatá zasluhuje. I při jejím slavení musí kněz sledovat řadu věcí s ní spojených. Nicméně obřad sám mně vždy osloví svou hloubkou a krásou tak, že ji člověk prožije s vděčností a v radosti.

Jaké myslíte, že je postavení ženy v církvi? Pro jakou službu, třeba i při bohoslužbě, má obdarování?

Každý má v službě církve dělat co mu přísluší. Každý má před Boží tváří nezastupitelné místo. Žena zastává ve společenství církve velkou roli. Ta odpovídá jejímu poslání vůbec. Mateřství, k němuž je od stvoření povolána, je výsostné postavení ženy. Když se ho snaží naplňovat poctivě a v pravdě, nemůže se cítit v církvi nevyužita. Frustrace žen v službě církve nastává tam, kde je u ženy zneváženo, anebo podceňováno privilegované poslání matky. Poslední dokumenty církve tím, že se vyjádřily, kdo může být knězem, neomezily ženy v jejich službě při liturgii. Při jejím slavení na základě všeobecného kněžství přijatého už ve svátosti křtu, je každý křesťan spoluobčím. Téma poslání ženy v církvi je časté v různých pastoračních a teologických kruzích. Toto téma se zpřesňuje, zdokonaluje a vede nás všechny k poznávání Boží vůle.

Jak hodnotíte náš Zpravodaj, jak byste ho případně doplnil, nebo vylepšil?

Líbí se mi vaše zpravodajská iniciativa. Promlouvá jak o vašem zájmu o církve a farnost, ale zároveň informuje farníky o důležitých aktivitách života církve a spojuje je ve víře a lásce.

Co vám dělá největší radost a největší starost při pohledu na vaše - naše stádo?

Radostí i starostí je vždycky a všude dost. Každý je má jiné a trochu jinde. Moje spektrum radostí i starostí je spojeno s celou diecézí. Každá farnost, tedy i vaše

bohdanečská, musí biskupovi a generálnímu vikáři ležet na srdci. Nedávná návštěva u vás mně udělala radost. Farnost žije. Má pár lidí ochotných dát se do služby katecheze dětí, mladých i dospělých. Jsou tu i ti, kteří se zas starají o materiální záležitosti, aby se společenství věřících mohlo scházet v opraveném, čistém a útulném kostele. Když je farnost tímto způsobem živá, je radostí všech, i generálního vikáře. Starostí potom ubývá.

Co teď čtete?

Číst musím. Příprava na kázání a jiné pastorační aktivity to vyžadují. Knih mám hodně. Není to luxus, ale potřeba. Kněz se musí stále vzdělávat a udržovat svůj rozhled ve všech oblastech. Má hlásat Boží slovo, a to hlásat ho jazykem srozumitelným dnešnímu světu. Kromě knih ke studiu mám právě rozečteno Durychovo Bloudění. Samozřejmě se denně snažím otevřít Písmo svaté a to nejen jako materiál pro promluvy, ale jako Boží slovo k osobnímu posvěcení.

Jak odpočíváte?

S odpočinkem bych se měl polepšit. Není mně už dvacet, a tak nějaká pauzička k relaxaci neškodí. Pravidelně každé ráno cvičím, mám i rotoped a to nejen pro ozdobu. Rád se projdu rychlou chůzí na čerstvém vzduchu. V semináři nám pan biskup Hlouch říkal, že odpočívát budeme až v nebi.

Máte nějaké své oblíbené místo, kam rád jezdíte?

Naše diecéze má mnoho pěkných míst, a protože jako generální vikář o nedělích i jiných příležitostech navštěvuji různé farnosti, mám možnost nahlédnout do krásy naší diecéze. K diecézi patří Krkonoše, Orlické hory a jiná krásná místa. Jsem rád, když mohu v nedělním ránu, kdy jsou silnice bez provozu, pozorovat probouzející se přírodu v různých obdobích roku. Jsou to úchvatné pohledy, a tak každé místo v diecézi má svou krásu, přitažlivost a je mi milé.

Co vám v poslední době udělalo radost?

Třebas návštěva ve vaší farnosti v Bohdanči. Těšil jsem se na setkání s vámi a nebyl jsem zklamán. Moje radost byla nestrojená, opravdová a povzbudila mě v mé službě celé diecézi.

Co vás naopak moc nepotěšilo?

Zvykl jsem si už na to, že i nepříjemné záležitosti musí člověk zpracovávat s nadhledem víry a i v nich nacházet to, co mají v sobě pozitivního.

Který příběh z Písma máte nejraději?

Každý příběh je Boží slovo adresované každému osobně a každý příběh osloví jinak. Rád naslouchám velikonoční události Putování emauzských učedníků, ke kterým se připojil Kristus. Je to poselství naděje pro všechny události lidského života. Od narození až po smrt.

Které verše z Písma máte nejraději?

Nedá se preferovat některý z veršů Písma svatého. Každý z nich je inspirovaný Duchem svatým a přináší důležité poselství. O každém verši Bible se dá dlouho rozjímát. Písmo není mrtvá litera, je to živé slovo. Živé slovo pro život.

Zvlášť mě oslovuje závěr rozhovoru Ježíše s Nikodémem. Tam Pán Ježíš řekl: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

Těšíte se do nebe?

Do společenství svatých, do nebe, se těším. Je to cíl života člověka i života mého. Pro slávu nebe jsme byli stvořeni, a kdybych se na ni netěšil, nemohl bych být křesťanem v plném slova smyslu. Nebe není jen pomyslná pravda našeho náboženství. Je to plnost života v Bohu a společenství s těmi, které jsme měli rádi a tady na světě s nimi vytvářeli společenství lásky. Kdo by se na to netěšil?

Je něco co byste nám rád sdělil a my jsme se na to nezeptali? Chcete něco vzkázat místním farníkům a širší veřejnosti?

Napsal jsem toho už dost a každé slovo je adresované vám, moji bývalí farníci. Uchovejte si radost ze života, z daru víry a z toho, že smíme Pánu Bohu sloužit, tak jak to odpovídá jeho dobrotě a milosrdné lásce. Nenechte se ničím zbavit radostného postoje k událostem života, i když nemají tak přívětivou tvář. Jsem děti Boží a jimi zůstáváme i ve chvílích, v nichž zakoušíme, a někdy velmi silně, náročnost své životní pouti. Nejsme v tomto světě tuláky, putujeme dějinami k životu s Bohem. On je s námi po všechny dny až do konce časů.

*Srdečně zdraví, vše dobré přeje do zbytku Adventu a celé vánoční doby váš bývalý farář
otec Josef.*

Děkujeme za Váš čas a rozhovor. Přejeme hodně zdraví a Boží požehnání.

NÁVŠTĚVA generálního vikáře Mons. Mgr. JOSEFA SOCHY, papežského preláta

V neděli 4. prosince, navštívil naši farnost generální vikář královéhradecké diecéze a náš bývalý pastýř Mons. Josef Socha, papežský prelát. Na slavnostní Mši svatou přijel přes Michalovice a Třebětín, kde se podíval, jak pokračují opravy našich kostelů. Mše svatá v zaplněném kostele začala v 9.30, kdy na úvod zahráli posluchači kroměřížské konzervatoře skladbu vážné hudby. Poté probíhala Mše svatá, kterou vedl Mons. Josef Socha. Jeho kázání, díky jeho hlasu bez mikrofону, se dotýkalo vzpomínek na jeho působení zde, ale i problémů dneška a oslovilo tak věřící i návštěvníky této bohoslužby. Na úvod a na konci přečetl Ing. Veleta zprávu o proběhlých opravách a o tom, co je ještě v plánu. Naši ministranti se také poprvé představili v nových rochetách a sladili se tak s Mons. Sochou a otcem Pavlasem. Po Mši svaté se ministranti ještě na památku v sakristii s Mons. Sochou vyfotili. Ten si ještě na konci prohlédl kostel, farní a společenskou místnost, kde se zajímal o probíhající aktivity s dětmi a dospělými a o využití této místnosti na faře pro farnost. Poté odešel do místního restauračního zařízení, tam se ještě setkal se zástupci firem, které se podílely na opravách a také se zástupci farnosti. Mons. Socha odejel zpět do Hradce Králové mezi 14. – 15. hodinou. Návštěva potěšila nejen jeho, ale také nás všechny. Škoda jen, že se zapomnělo organizačně zařídit, aby se po Mši svaté mohli s Mons. Sochou pozdravit také věřící, mnohé z nich si ještě pamatoval z let svého působení zde. Mons. Socha měl rovněž zájem o okolí Bohdanče a tak, navštíví-li nás opět v budoucnu, budeme muset toto napravit. Během Mše svaté se také hodně fotografovalo a tyto fotky od pana Píchy naleznete na našich webových stránkách: www.farnostbohdanec.estranky.cz.

Vánoce přicházejí, necháme je odejít? „Trvalé Vánoce“

Setkání s láskou

Mnohým lidem je v tyto dny hezky. Někoho obdarovali, sami snad byli obdarováni, zažili radost dětí i dospělých, připomenuli si krásné chvíle svého dětství, zkrátka mají vánoční náladu. A kolik lidí si dnes přeje, aby tato atmosféra pokoje a vstřícnosti, trvala stále, celý rok!

Kolik lidí je přesvědčeno, že konflikty, násilí a neštěstí jsou s vánočními svátky zcela neslučitelné! A je dobře, že mnozí alespoň jednou za rok dojdou k přesvědčení, že lidský život a mezilidské vztahy se nemusejí podobat stále otevřenému bojišti! Praktický člověk si ale položí praktickou otázku: kdo to zařídí? Kdo zařídí, aby byl pokoj mezi lidmi, dobrá vůle na všech stranách, schopnost a ochota mnohých k hledání cest smíření? Mohou to udělat vlády? Školy? Filozofové? Sociologové? Politici? Náboženští myslitelé a vůdci? Církev?

Naděje pro nový život

Ačkoliv mnozí z nich mohou mnoho dobrého udělat a také to dělají, není v jejich moci rozprostřít krásu vánoc nad celým světem a nad celým rokem, nad celou historií lidstva.

Co tedy? Máme se po svátcích vrátit zpět do všedního života s nepořízenou? Čekat zas na další vánoce, na další jeden-dva dny této jedinečné idyly? Ptát se, co se to s námi v tyto dny vlastně děje, proč se cítíme jinak - a nenalézat odpověď? A přece snad každý z nás může poznat vyluštění této hádanky i náznak cesty, která vede dál. Ať už jsme si toho výslovně vědomi nebo ne, vánoce znamenají setkání s láskou. S láskou Boží, která v dítěti Ježíši přišla na svět. S láskou, která je nabízena celému lidstvu, která se ale ani jedinému člověku nevnucuje. S láskou, která otevírá dveře víry, ale nemá žádné donucovací prostředky, kterými by donutila zlé lidi jednat dobře. Lásku je přece možné nabídnout a na tuto nabídku odpovědět. Lásku však nelze nařídit.

Zůstaneme stejní?

A tak si znovu položíme otázku: Odejeme z těchto Vánoc opět s nepořízenou? Zůstaneme jen u toho, že se budeme snažit překonat zklamání a deziluzi, které

přinesou všední dny po Vánocích - a budeme se těšit na Vánoce příští? Nebo tomu bude jinak?

Jedinečná nabídka

Nabídka je zde. Ježíš se narodil také pro tebe - ať jsi kdokoliv. Starý či mladý, šťastný nebo nešťastný, úspěšný nebo neúspěšný. Narodil se pro tebe a k tobě chce také přijít. Chce přijít, aby ti ukázal naději, která nezávisí na tvých schopnostech, nebo na výhrách a prohrách politických stran. Chce přijít, aby ti otevřel cestu k bohatství, které není závislé na tvých úspěších, na kurzu koruny ani na míře inflace. Chce přijít, aby ti ukázal, že ti může být velkoryse odpuštěno, odpuštěno v míře, kterou sám nikdo nedovedeme realizovat, ale všichni po ní toužíme.

Chce přijít nejdříve ve svých slovech, ve slovech Bible. Jejich význam ti pomohou pochopit druzí křesťané, kteří ti dosvědčí i jejich pravdivost.

Měj trvalé Vánoce!

S Ježíšem Kristem může začít slavit trvalé svátky pokoje a smíření ve tvém nitru. Trvalé Vánoce. Svět se v tobě může začít měnit. Není to málo? Na první pohled to mnoho neznamena. Vždyť kolik toho svět nabízí! Ale ve skutečnosti to znamená všechno. Každý z nás totiž může začít měnit svět k lepšímu jen z vlastního nitra - jinak bude druhé trápit a rozmnoží už tak dost velkou řadu trápení.

Nerezignuj. A nemysli si, že když o křesťanství něco víš, víš už všechno. Je třeba se osobně poznat s Ježíšem. Otevři Bibli. Vyhledej křesťany, kteří žijí ze své víry. Začni slavit své osobní Vánoce - své setkání s Ježíšem, který se pro tebe narodil. Neváhej. Nečekej. Nikdo nemáme neomezený čas pro hledání pravdy a plného života.

(Aleš Opatrný)

z knihy "Vánoce - soubor různých textů"

PODĚKOVÁNÍ ZA KOPÍROVÁNÍ
- Obecnímu úřadu v Bohdanči,
paní Stanislavě Benešové a firmě Less.

PODĚKOVÁNÍ

*„Mezi dvěma lidmi budiž pro dobrodiní tento zákon:
Jeden, aby zapomněl, co dal,
a druhý, aby nezapomněl, že něco dostal.“ Saeneca*

PODĚKOVÁNÍ za chod a údržbu kostelů

- * *kostelníkům*: panu Josefu Holubovi, panu Miroslavu Petrusovi
- * *varhaníkům*: paní Martině Uttendorfské, Ing. Janu Veletovi, Prof. Zdeňku Uhlířovi
- * *ministrantům*: Tomášovi Uttendorfskému, Bohunce Laudátové, Anežce Uttendorfské, Honzíkovi a Pepčovi Mudrochovým
- * *za čtení z Písma*: Janě Laudátové, paní Janě Mudrochové, Ing. Antonínu Papouškovi, Prof. Milanu Tvrdíkovi, Bohunce Laudátové
- * *za květinové dary pro výzdobu*: paní Marii Bělohávkové, paní Marii Batelkové, paní Miladě Kopecké, paní Martě Stehlíkové, paní Marii Čaloudové, paní Janě Mudrochové, paní Aničce Píchové, paní Jitce Píchové, Novákům, Anně Holubové
- * *za duchovní práci s dětmi*: paní Martině Uttendorfské
- * *za organizaci setkání pro dospělé*: D.Mlčochové a A. Holubové
- * *za adventní věnec*: paní Martě Stehlíkové a Martě Holubové
- * *za organizování rekonstrukcí a oprav*: Ing. Janu Veletovi
- * *za údržbu elektriky*: panu Pavlu Uttendorfskému
- * *za vánoční stromky*: panu Josefu Hlavovi
- * *za celoroční přípravu farního Zpravodaje*: členům redakce
- * *za kopírování Zpravodajů*: Obecnímu úřadu v Bohdanči
- * *za správu webových stránek farnosti*: Janě Laudátové
- * *členům farní rady*: za jejich činnost a práci
- * *za zástup P. Pavlase*: Th et Ph Mgr. Karlovi Pompemu, emeritnímu profesorovi a panu Tomášovi Šindelářovi
- * *za kopírování turistického a informačního letáčku farnosti Bohdaneč*: firmě Less
- * *všem našim sponzorům, dárcům, přispěvatelům, příznivcům a spolupracovníkům*
- * nám všem za účast na slavení bohoslužeb během roku, za pomoc, příspěvky, na chod a opravu kostelů, za modlitby díky těž představenému. panu faráři Antonínu Pavlasovi.

POVÍDKA

CO SE ANDĚLOVI NELÍBILO... aneb proč byl u jesliček oslík s volečkem

Zatímco Josef s Marií putovali do Betléma, jeden z andělů svolal všechna zvířata, aby mezi nimi vybral ta nejvhodnější, která budou v chlévě pomáhat Svaté rodině.

Jako první se samozřejmě hlásil lev: "Jen král je hoden sloužit Králi světa," zavrčel. „Já se postavím ke vchodu a každého, kdo by se chtěl k Ježíškovi jen přiblížit, roztrhám!" „Jsi příliš hrubý," odmítl ho anděl.

Andělovi se k nohám ihned začala lísat liška. Vychytrale ho s nevinným pohledem přesvědčovala: "Nejvhodnější jsem přece já. Každého rána pro Božího syna ukradnu nejlepší med a mléko. A Marie s Josefem se se mnou také budou mít dobře. Každý den jim přinesu mladoučkou slepici." "Ty jsi příliš nepoctivá," namítl anděl.

Po těch slovech před andělem roztáhl svůj nádherný ocas páv. Zamával mu peřím duhových barev před očima a prohlásil: "Se mnou se i obyčejná stáj změní v královský palác, který by jim záviděl i Šalomoun!" "Ty jsi zase moc pyšný," mínil anděl.

Zvířata předstupovala před anděla jedno po druhém a vychvalovala své největší přednosti. Marně. Andělovi se nezamlouvalo ani jedno z nich. Ale všiml si osla a vola. Pracovali na poli u vesničana, který bydlel poblíž betlémské stáje.

Anděl na ně zavola: "A co můžete nabídnout vy?" "Nic," odpověděl osel a sklopil skromně dlouhé uši. "My jsme se nenaučili ničemu - jenom pokoře a trpělivosti. Všechno ostatní nám přinese jenom rány holí." Vůl však nesměle namítl, aniž by vzhlédl od země: "Ale čas od času bychom mohli odhánět mouchy dlouhým ocasem." Konečně se anděl spokojeně usmál: "Právě vás jsem potřeboval!"

(*Bruno Ferrero: Vánoční příběhy pro potěchu duše, Portál* ,)

POSEZENÍ NAD KRONIKOU

V neděli, 1. října se v 15. hodin sešli na faře v Bohdanči ti, kteří se chtěli podívat do naší farní Kroniky. Všechny překvapila její starobylost, zejména desky. Kronika má asi 800 stran, některé jsou vynechané a nepopsané, zřejmě se k nim chtěl někdo vrátit a dopsat události později, ale již k tomu nedošlo. V Kronice je zachyceno velké množství zpráv, poznámek a spousta zajímavých fotek nejen z Bohdanče, ale i z okolních míst, která spadají do naší farnosti. Lze tam nalézt staré fotky sklárny v Tasicích, procesí v Třebětíně, kapličku v Bělé a mnoho fotografií z Bohdanče. Hodně materiálu je z II. světové války, fotky, výstřižky z dobových novin, také staré protektorátní peníze. Jsou tam písemně zachyceny také ztráty na životech bohdanečska za II. světové války (fotky obětí, jsou též umístěny v předsínce po pravé straně vchodu do kostela).

Pan děkan Josef Hanus je jednou z hlavních postav této Kroniky, v dnešní době bychom asi řekli: hvězdou. Z příspěvků a fotek vyplývá, že byl opravdovou osobností života nejen v bohdanečské farnosti, ale také veřejného života v obci.

Na některých fotografiích lze rozpoznat tváře našich starších spoluobčanů, tehdy mládeže, například v různých procesích atd.

Strávili jsme nad naší Kronikou téměř 2 hodiny a bylo to velmi zajímavé. Snažili jsme se nafotit si téměř všechny fotky a postupně je k různým účelům dávat do Zpravodaje, nebo na webové stránky.

Naším záměrem by bylo tuto naši vzácnost celou okopírovat a pořídit z ní duplikát, který by si mohli postupně podle zájmu půjčovat i další věřící, případně občané k nahlédnutí, nebo ji celou digitalizovat, což je placená služba.

Kronika je zapůjčena v současné době od července ve firmě Less, a.s. v Ostrově.

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU

V neděli 16. října o výroční vzpomínkové slavnosti Havelského posvícení v Bohdanči proběhlo také poděkování za úrodu. Ihned po prvních dvou slokách děkovné písně Bože chválíme Tebe (*Te Deum*) pan farář Pavlas pronesl úvodní řeč a děti potom odrecitovaly duchovní příspěvek. Poté se pan farář ještě modlil, vzdal díky za všechny plodiny a dary a požehnal naaranžovanou výzdobu z ovoce, zeleniny, bylin, obilí a květin před obětním stolem, včetně chleba, který byl položen na okraji stolu místo tradiční vázy. Slavnost pak dále probíhala obvyklým způsobem. Díky patří všem, kteří se zapojili do přípravy této hezké slavnosti a to jak svými plodinami, bylinami, obilninami, medem, květinami, nebo dary, tak aranžováním výzdoby, úklidem – paní Miladě Kopecké, paní Janě Mudrochové, paní Jitce Píchové, paní Marii Hlavové, paní Marii Batelkové, panu Novákovi, rodině Laudátových, Anně Holubové, Aničce, Anežce a Markétě Uttendorfským. Slavnost poděkování se vydařila.

VÁNOČNÍ VAZBY, SVÍCNY A VÝZDOBY
Objednávky telefonicky, nebo osobně
JITKA PÍCHOVÁ 732 746 509, BOHDANEČ

PUTOVÁNÍ ZA SVĚTLEM

divadelní pásmo z Ledče nad Sázavou

V neděli, 6. listopadu k nám opět zavítal, v rámci spolupráce mezi farnostmi, farní divadelní spolek Archa z Ledče nad Sázavou, tentokrát s divadelním pásmem Cesta za světlem. Krátké představení začalo hned po závěrečném požehnání. Děti a mládež se převlékly do kostýmů, zatímco hudba podbarvovala začátek. Vypravěčka přiblížila, proč právě letos nastudovali a přijeli s tímto pásmem. Rok 2011 byl vyhlášen Rokem křtu a je součástí tříletého přípravného období na velké výročí 1150 let od příchodu Cyrila a Metoděje k nám a tím i začátku křesťanství na našem území. Celé pásmo bylo tedy určeno právě křtu, divákům byly přiblíženy příběhy ze Starého zákona i z Nového a nakonec současnost. Účinkující v závěru dostali za své vystoupení sladkou odměnu. Věříme, že budeme moci tento spolek opět uvítat za rok a že nás znovu příjemně překvapí s novým vystoupením. *A.H.*

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

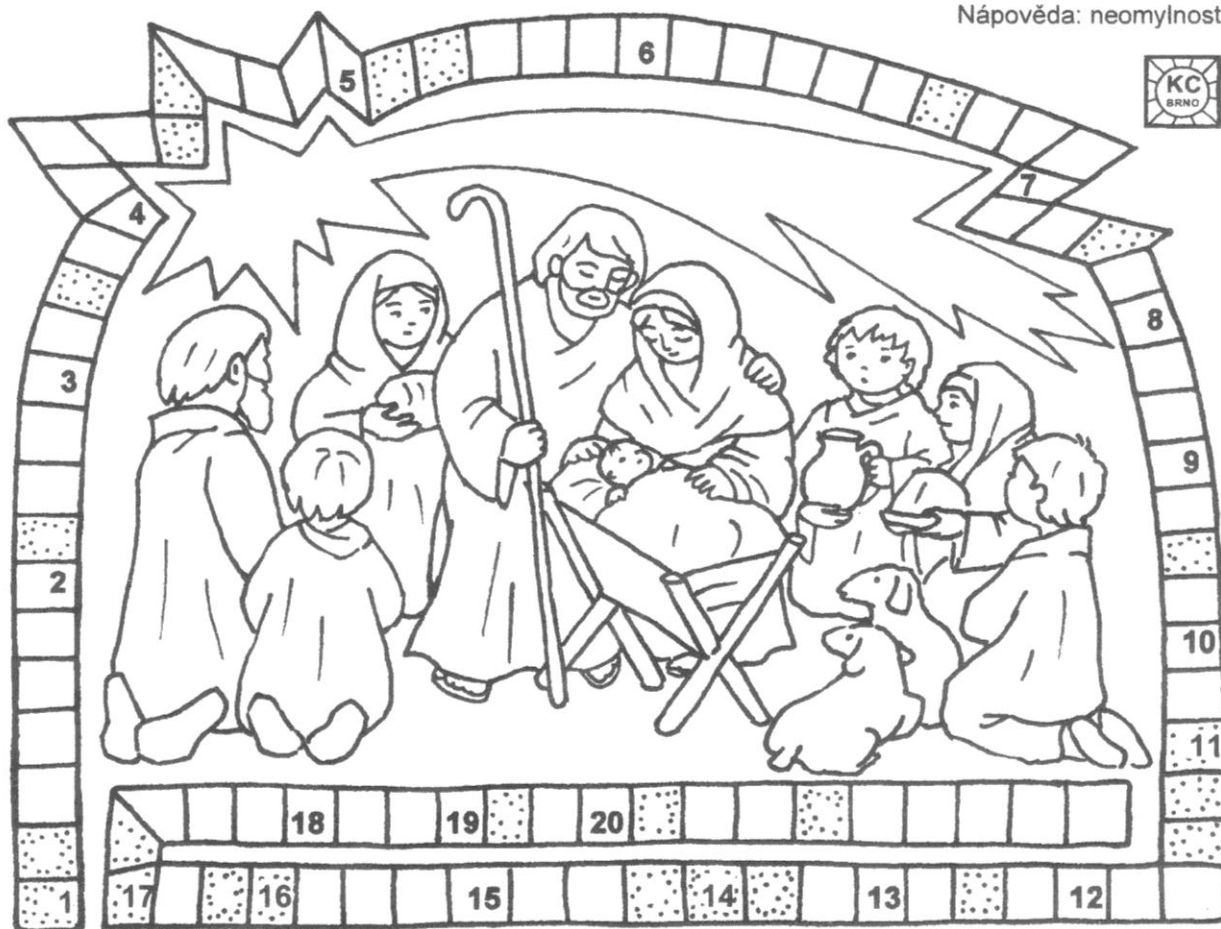
P. Antonín Pavlas vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

TAJEMSTVÍ VÁNOC

O Vánocích oslavujeme narození Ježíše Krista. Co nám přináší radost, když přemýšlíme o této události? Tajenka následující řetězovky ti to prozradí. Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenku přečteš ve směru čísel ve vytečkovaných políčkách.

Bůh přišel viditelně na tento svět, ... (dokončení v tajence).

Nápověda: neomylnost

1 – 2	otec Izáka	11 – 12	název pro „tři krále“ v Písmu
2 – 3	jeden ze tří darů mudrců	12 – 13	pravoslavný obraz
3 – 4	pult ke čtení Písma svatého	13 – 14	Anka v 3. pádu jedn. čísla
4 – 5	neudělat chybu (vlastnost)	14 – 15	SZ prorok (na Karmelu)
5 – 6	řemeslník, který tká plátno	15 – 16	budova sloužící k vyučování
6 – 7	nevěrná žena	16 – 17	bratr Kaina
7 – 8	název 2. knihy Mojžíšovy	17 – 18	podmínka odpuštění
8 – 9	počet svátostí	18 – 19	mládě krávy
9 – 10	nápoj získaný od krávy	19 – 20	prvorozený syn Izáka
10 – 11	počet blahoslavenství	20	prst sousedící s palcem

♪ **POZVÁNKA NA VÁNOČNÍ KONCERT** ♪

V pondělí, 26. prosince, o svátku svatého Štěpána, v 15. hodin, proběhne v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči již tradiční vánoční koncert – známá Česká Mše vánoční Jakuba Jana Ryby - Hej mistře, v podání pěveckého sboru Želivského kláštera, pod vedením Petra Žáka a Collegia chrámových hudebníků s dirigentem Františkem Šterbákem. Sóla zazpívají: soprán Jana Nováková, alt Ludmila Urbanová, tenor Petr Nekoranec a bas Petr Žák.

Doporučené vstupné je 70 korun.

Koncert se podařilo uspořádat díky částečnému sponzorování firmy Less a.s. Všichni hudbymilovní, kteří si nechtějí nechat ujít zážitek z živého koncertu známé vánoční skladby, dotvářející atmosféru českých Vánoc,

jste srdečně zváni!

PŘEDVÁNOČNÍ POSEZENÍ NA FAŘE

Letošní předvánoční posezení farníků se uskutečnilo v sobotu, 17. prosince, ve 14. hodin ve společenské místnosti na faře. Úvod byl ve znamení modlitby, kterou začal pan farář, poté se rozběhla volná zábava a diskuze na téma zdravá strava o Vánocích, klekátka v kostele a další témata. Ochutnávaly se dobroty, pochutiny a cukroví, které přinesli farníci z domova, pil se voňavý vánoční čaj.

O hudební doprovod se staraly Jana Laudátová na flétnu a klávesy střídavě s Esterkou Mlčochovou a ostatní zpívali jak adventní, tak vánoční písně. Pan farář musel po 15. hodině odjet do Pertoltic, kde od 16. hodin slouží Mši svatou s nedělní platností.

Domů jsme se rozešli po 16. hodině, kdy v kamnech pomalu dohořelo dřevo a venku se začalo stmívat.

A.H.

INFORMACE Z OBCE BOHDANEČ

Zamyšlení nad slovy a činy

Mluvené slovo je pro člověka základním dorozumívacím prostředkem. Síla slova je někdy obrovská, jindy zanedbatelná – záleží na situaci. V naší zemi máme již přes 20 let tzv. demokracii a svobodu slova, na jejíchž základech je vybudován též systém samosprávy všech obcí.

Dnes si opravdu každý z nás může říci, co chce a kde chce. Některé situace vyřčeným slovům dodávají váhu, jindy je slovo či věta předem odsouzena k zapomnění. Mezi příklady těch prvních patří např. veškerá jednání zastupitelstva, (o rozpočtu, poplatcích, veřejném osvětlení, úpravách silnic a cest, dopravě apod.). Všechno zde řečené má svou váhu – svůj smysl, každý námět a připomínka se zaznamenává a řeší se podle závažnosti. Vážíme si občanů, kteří přijdou (pokud přijdou) na jednání s ochotou diskutovat, ptát se, upozorňovat na problémy, dávat podněty k dalšímu rozvoji obce atd.

Bude prospěšné pro každého z nás, naučíme-li se rozlišovat tyto situace, naučíme-li se na pravém místě volit správná slova, naučíme-li se i drobné věci vidět v obecnějším světle. Také schopnost umění důvěřovat, se v uplynulém období vytratila. Současní zastupitelé prošli řádným volebním procesem a je nezpochybnitelné, že chtějí svým dílem přispívat k chodu věcí veřejných.

Nyní již jen pár vět o některých akcích, které jsem vám slíbil v minulém čísle. Někteří z vás si již určitě všimli, že od 12. prosince je v provozu nové zdravotní středisko bezbariérového typu, které je umístěné v přízemí budovy Obecního úřadu. Rekonstrukci původních prostor se nám podařilo zajistit s přispěním dotačních peněz z fondů Středočeského kraje, stejně tak jako výstavbu nového zdroje pitné vody pro Bohdaneč a stavbu nového vodojemu.

A protože je řada z vás jistě zvědavá co se to děje na ploše vedle Pílského rybníka, tak vám mohu sdělit, že společnost Zelená Bohdaneč s.r.o. začala s výstavbou penzionu s kapacitou 28. lůžek. Součástí stavby jsou tenisové kurty s umělohmotným povrchem, fotbalové hřiště na malou kopanou a lanová dráha.

Na závěr bych vám všem rád popřál klidné a pohodové vánoční svátky.

Do Nového roku přeji hodně zdraví, pevné nervy při rozhodnutích naší vlády a hodně štěstí v osobním i rodinném životě.

Ing. Jaromír Juna, starosta Obce Bohdaneč

Ježíš vyučoval davy, ale pouze jednotlivci odcházeli s výučným listem.
Pavel Kosorin

František Trtílek: *Antikoledy*

Nedělat z vánoc
jen svátky dárků,
jen chvíle pohody,
jen plné stoly, jen kouzelné dny,
jen Rybovu mši,
jen poesii ...

Lidé dnes už
nespěchají
poklonit se Dítěti,
jen zlatému
a pro změnu
obchodnímu teleti.

Tichá noc, přesvatá noc
stín a mráz vůkol nás,
kdy světlo a teplo
zas přijde, kdy lidé budou
zase lidé?
Tebe se, člověče, ptám!

TVOŘENÍČKO

Rukodělné setkání pro děti se uskutečnilo ve spolupráci Farnosti Bohdaneč a Obecní knihovny v Bohdanči, v sobotu, 26. listopadu odpoledne ve společenské místnosti na faře. V kamnech vesele praskal oheň a okolo stolu se sešly děti, které tentokrát vyráběly z papírových táček anděly, rybičky a myšky. Stříhalo se, vybarvovalo, třpytilo. Lesklé a třpytivé barvy schnou déle a tak výrobky musely zůstat do neděle na faře, aby pořádně uschly a daly se odnést domů.

Děti si v neděli hotové výrobky vyzvedly a teď už jistě zdobí okna, nebo pokoje jejich domovů. Další Tvořeníčko se plánuje buď na leden, nebo na únor, co se bude vyrábět a tvořit bude oznámeno včas předem ☺.

Anna Holubová

Krátce...☞

- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde opět na jaře, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích, Zpravodaj je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách, náklady na vydání jednoho čísla činí 15 korun
- ❖ **Rozpis bohoslužeb** je v tomto čísle opět na celý rok volně vložen pro vaši informaci, rozpis v diáři, který je k dispozici v kostele, přepisovala jej paní Žofie Tvrdíková a rozpisy budou opět čtvrtletně k nahlédnutí ve vitrínce venku na dveřích kostela, s vašimi připomínkami, úpravami se, prosím, obraťte na paní Tvrdíkovou, nebo pana kostelníka J. Holuba
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v obecních knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu
- kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna

Plánované akce

- ✽ opět dva výlety na zajímavá a poutní místa
- ✽ setkání farníků, duchovní setkání nad Biblií s vystudovaným lektorem
- ✽ poděkování za úrodu
- ✽ žehnání adventních věnců,
- ✽ předvánoční posezení a další akce, které budou včas ohlášeny

Akce v okolí:

- ✽ **25. 12. v Ledči nad Sázavou ve 14.30** Tradiční vánoční koncert skupiny Naděje v děkanském kostele sv. Petra a Pavla
- ✽ **7. 1. ve 14.00 v Ledči nad Sázavou, na Husově náměstí, Živý betlém**, aneb Putování za betlémskou hvězdou

Proběhlo:

- ✽ žehnání adventních věnců na první neděli adventní
- ✽ koncert folkového zpěváka Vl. Merty.

AŤ POSELSTVÍ VÁNOC NAPLNÍ VAŠE SRDCE
HARMONIÍ RADOSTI, POKOJE A LÁSKY!
A NECHŤ VÁM DNY NASTÁVAJÍCÍHO
NOVÉHO ROKU PŘINÁŠEJÍ NOVOU NADĚJÍ,
POKOJ VÁM I VAŠIM BLÍZKÝM. PF 2012

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **Mgr. Antonín Pavlas**
Adresa: Bohdaneč 8, 285 25
Mobil: +420 604 170 227
Telefon: +420 327 591 170
E-mail: pavlas.a@c-box.cz
www. farnostbohdanec.estranky.cz

Kostelník v Bohdanči: pan Josef Holub
 Kostelník v Třebětíně a Michalovicích: pan Miroslav Petrus

POŘAD BOHOSLUŽEB O VÁNOCÍCH A NA NOVÝ ROK

24.12. Štědrý den	16.00 Bohoslužba slova prof Pompe	BOHDANEČ
25.12. Hod Boží vánoční	9.30 Mše svatá P.Pavlas	BOHDANEČ
26.12. Sv., Štěpána	9,30 Bohoslužba sl .p. Šindelář	BOHDANEČ
31.12. Silvestr	16.00 Bohoslužba slova p. Šindelář	BOHDANEČ
1.1. Nový rok	9.30 Mše svatá P.Pavlas	BOHDANEČ

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.30 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	17.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Čtvrtek	18.00 duchovní setkávání dospělých na faře	Bohdaneč
	14.00 - v letním čase každou první neděli v měsíci	Třebětín
	14.00 - v letním čase každou druhou neděli v měsíci	Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

články a příspěvky vítány

Redakční rada: P. Antonín Pavlas

Anna Holubová, Janina a Bohunka Laudátovy

Kontakt: redakcefarnihocasopisu@seznam.cz